

Conni are păduchi

O poveste de Liane Schneider
Ilustrații de Annette Steinhauer

– Oare unde se potrivește piesa asta de puzzle? – întreabă Conni, scărpinându-se în cap, gânditoare.

– Trebuie să o întorci – îi spune Lulia, scărpinându-se în cap la rândul ei. Conni observă că odată întoarsă, piesa de puzzle se potrivește în spațiul rămas liber. Totuși Lulia continuă să se scarpine în cap. Tudor se scarpină și el în cap.

Cu copiii aceștia se întâmplă ceva! Hana, educatoarea de la grădiniță, examinează de aproape capetele celor trei copii: Iulia, Conni și Tudor. Într-adevăr, la Iulia în cap vede ceva mișcându-se printre firele de păr. Iar în părul lui Conni, ca și în cel al lui Tudor găsește mici mărgeluțe albe.

– Va trebui să dăm iarăși alerta de păduchi – spune Hana. Ea știe ce are de făcut. Micile gănganii se cațără pe părul copiilor, așa cum se urcă insectele pe firele de iarbă. Păduchii sunt atât de mici, încât cu greu îi vezi fără o lupă.

Iulia întreabă dacă păduchii o să-i ronțăie părul.

– Nu! – îi răspunde Hana.

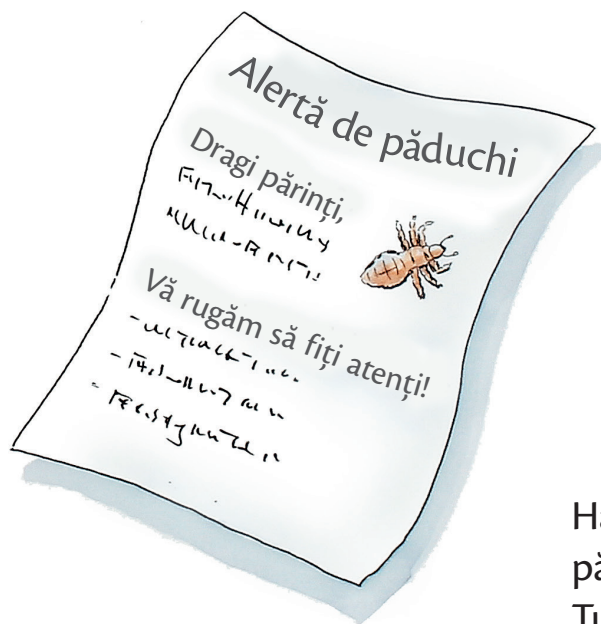
Ea le spune copiilor că păduchii se hrănesc asemenea țânțarilor.

De aceea te mănâncă pielea capului când ai păduchi.

– Dar eu mă spăl mereu. Și pe cap! – exclamă Conni.

– Păduchii ajung chiar și la cei mai curați copii – le spune Hana. Este important să luăm repede măsuri. Apoi le explică: mărgeluțele din părul vostru sunt lindi. Așa se numesc ouăle de păduchi. Din ele vor ieși curând alți păduchi.

Hana merge la birou și îi sună pe părinții lui Conni, ai Iuliei și ai lui Tudor. Apoi tipărește o scrisoare cu mai multe informații pentru părinți. Pe ușa de la intrare lipește un anuț pe care scrie „Alertă de păduchi!”